

PVDA weerlegt leugens ArcelorMittal "Gent is de goedkoopste van de hele groep"

Auteur: Tom De Meester

PVDA Studiedienst

Datum: Maandag 24 maart 2014

De staking bij ArcelorMittal in Gent "bedreigt de toekomst van de fabriek", zegt de directie, die beweert dat de loonkost in Gent "de hoogste is van heel de groep". Onzin, zegt de PVDA-studiedienst, die de hand kon leggen op interne informatie van het bedrijf. Daaruit blijkt dat de Gentse vestiging niet de duurste, maar integendeel... de goedkoopste en meest winstgevende vestiging is!

Tom De Meester

ArcelorMittal beweert dat het bedrijf "vandaag actief is in een nog steeds fel verzwakte Europese staalmarkt, met een vraag naar staal die nog steeds 25 pct onder het niveau van 2007 ligt" en dreigt ermee, als de staking in Gent voortduurt, om de productie te verplaatsen naar andere vestigingen. Het bedrijf spreekt over "imagoschade". Bovendien, zegt de directie, zijn de looneisen van de werknemers absurd, want "ArcelorMittal Gent heeft de hoogste loonkost per werknemer binnen de volledige ArcelorMittal groep, hetgeen een permanent risico inhoudt voor de verdere ontwikkeling" van de Gentse vestiging. Maar van die beweringen klopt geen letter.

/1/ Gent is niet de duurste, maar de goedkoopste vestiging

Dat de loonkosten in Gent "de hoogste" zijn van de hele ArcelorMittal-groep en de toekomst van de fabriek bedreigen is een pure leugen. Uit interne informatie die circuleert binnen de Gentse directie en via een gunstige wind bij de PVDA-studiedienst belandde blijkt overduidelijk dat dit verhaal een fabeltje is.

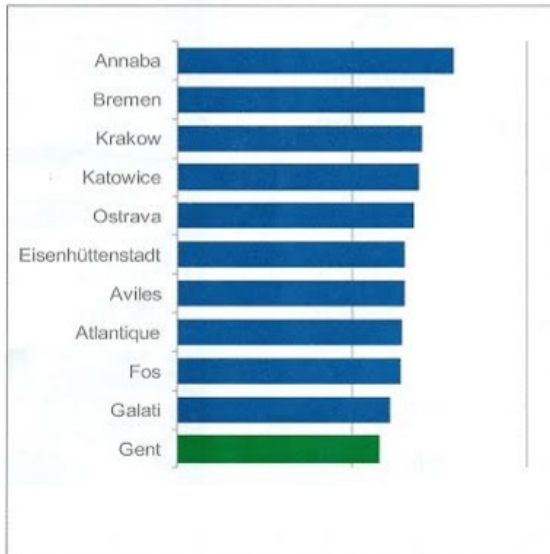
Uit een interne doorlichting van de 11 Europese vestigingen blijkt dat ArcelorMittal zowel voor ruwe staalplakken, warm- en koudgewalste rollen, als de allergeodkoopste uit de bus komt. Binnen de 'FCE'-divisie is Gent volgens het bedrijf de absolute "kostenleider", met "uitmuntende werkingspunten", een "uitstekende kostprijs" en "zeer lage transformatiekosten". Met andere woorden, Gent is het goudhaantje van de ArcelorMittalgroep, zelfs in die mate dat Gent expliciet als voorbeeld gesteld wordt voor alle andere vestigingen van de groep.

Als de directie over loonkosten spreekt, verzwijgt ze bewust dat de productiviteit van de Gentse vestiging spectaculair is gestegen. Sinds de crisis is er 900 man personeel afgevloeid in Gent, maar dit jaar worden er opnieuw productierecords gebroken van soms 7000 ton staal per dag per hoogoven. De productiviteit "is op vijftien jaar tijd verdubbeld", lezen we in het laatste jaarrapport van ArcelorMittal Gent. (Corporate Responsibility rapport 2012). De loonkost per ton staal is met andere op vijftien jaar niet gestegen, maar integendeel... gehalveerd. Vergeleken daarmee zijn de looneisen die de arbeiders van ArcelorMittal vandaag stellen niet meer dan peanuts.

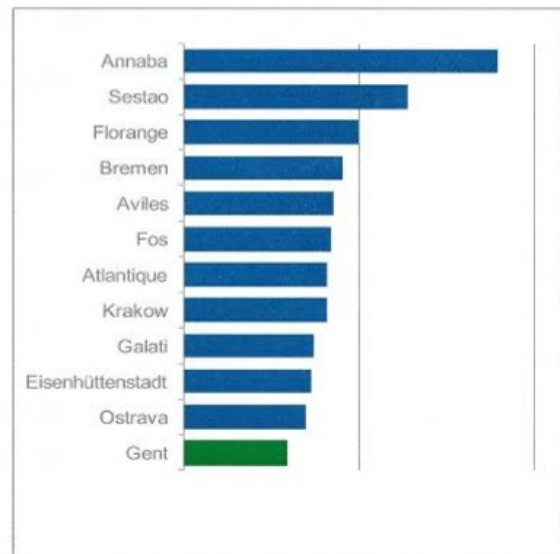
Kostenleiderschap blijft de ambitie

Plakken 2013 in EUR/ton

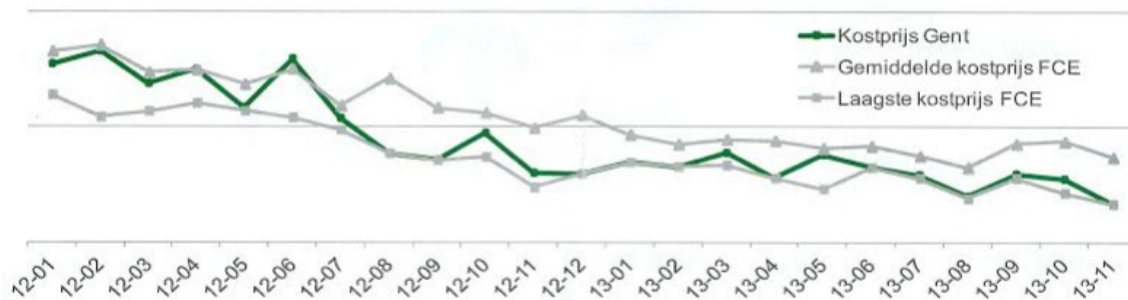
Warmgewalste rollen 2013 in EUR/ton

Kostprijs ArcelorMittal Gent uitstekend Alle sites van FCE verbeteren hun kostenpositie

Kostprijs warmgewalste rollen in euro per ton

Gent kostenleider in FCE in 2013

- Uitmuntende werkingspunten
- Zeer lage transformatiekosten
- Extra volumes door Footprint

Alle sites van FCE verbeteren hun competitiviteit

- Succes strategie FCE
- Sites nemen werkingspunten van Gent over

Proficiat, bedankt voor je inzet!

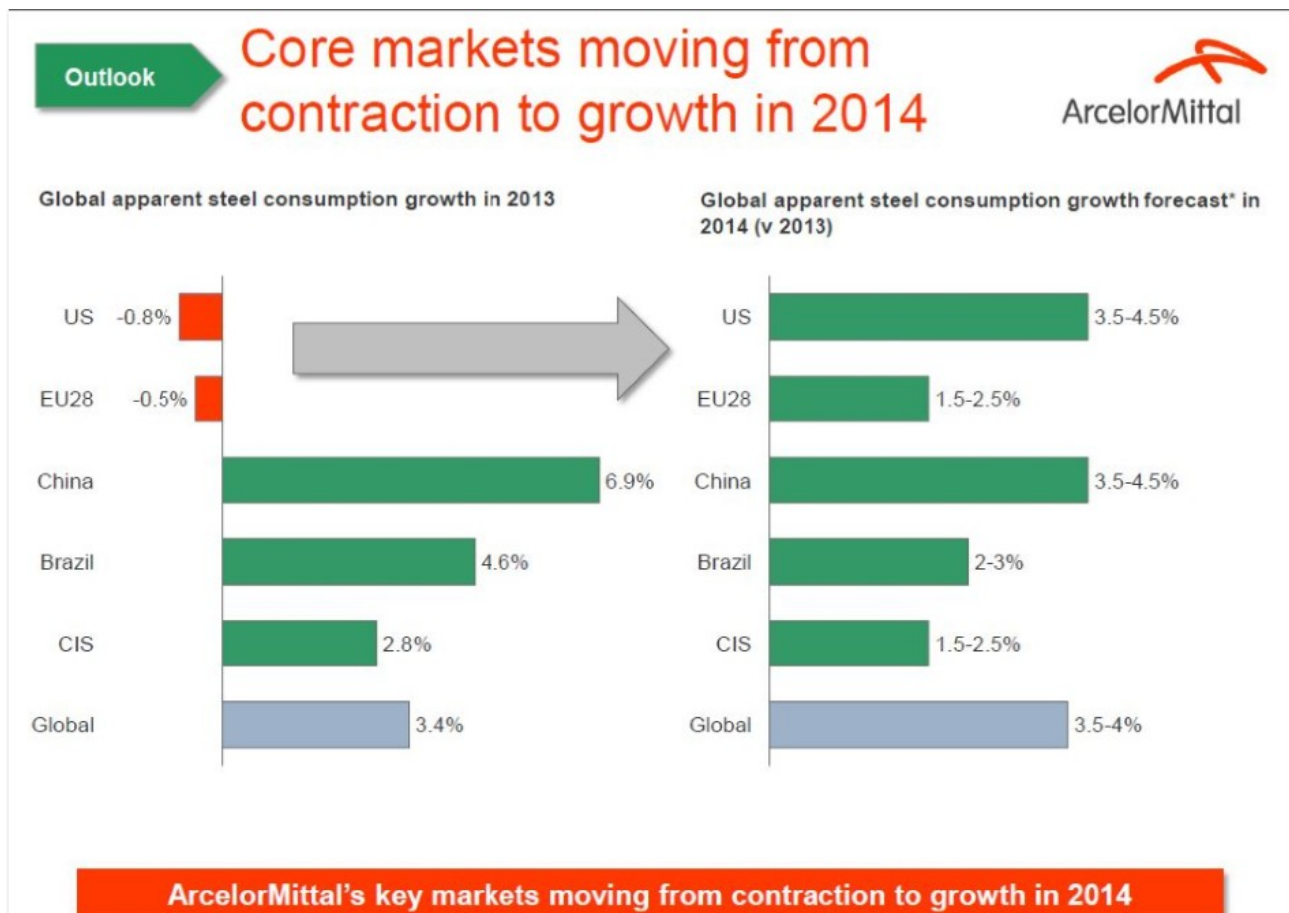
ArcelorMittal Gent moet kopman blijven

/2/ ArcelorMittal voorziet nieuwe groei, en heeft Gent nodig

ArcelorMittal probeert angst te zaaien. De "staalmarkt is verzwakt" en "we zitten nog altijd 25% onder het niveau van voor de crisis". Maar aan zijn investeerders vertelde Lakshmi Mittal enkele dagen geleden, op 10 maart 2014 in Londen en New York, een heel ander verhaal. Mister Mittal toonde zijn kapitaalkrachtige investeerders op die Investor Day dat de staalmarkt in 2013 weliswaar met een halve procent gekrompen was, maar dat 2014 veelbelovend was, met een verwachte groei tot 2,5% in Europa, en tot 4% wereldwijd.

Terwijl ArcelorMittal in Gent rondbazuint dat het crisis is, en dat "de staalmarkt verzwakt", vertelt Mittal aan de aandeelhouders dat de vraag naar staal de komende vijf jaar met 40 miljoen ton zal toenemen, waarvan 20 miljoen ton in Europa. 20 miljoen ton, dat is 4 keer de hele jaarproductie van de Gentse vestiging! "Wij hebben de productiecapaciteit om dat waar te maken", belooft de directie aan de aandeelhouders. Maar daarbij speelt de Gentse vestiging een sleutelrol! Is er nu iemand die gelooft dat ArcelorMittal het paradepaardje van de groep wil sluiten op een moment dat er 40 miljoen extra staal nodig is, en ArcelorMittal haar marktaandeel wil vergroten?

Zelfs in volle staalcrisis, draait ArcelorMittal Gent op volle toeren, precies omdat de kosten zo laag zijn en de winst zo hoog. Meer dan 95% van de productiecapaciteit van Arcelor Mittal Gent wordt vandaag benut. Gent is voor Mister Mittal een echte cashcow. En dat blijft zo. Uit interne documenten blijkt dat Gent een sleutelrol speelt in de groeistrategie van het bedrijf. De installaties van Gent, Atlantique en Bremen moeten omwille van de uitstekende kostenpositie "vol belast worden", zo staat er zwart op wit in de interne strategische nota van ArcelorMittal.

EU and NAFTA recovery

Potential for 40Mt demand recovery 2013-18

We anticipate increased capacity utilization rates in the coming years

Strategie van Vlakke Producten Europa, Businessdivisie Noord en ArcelorMittal Gent

Strategie van FCE

1. Productiecapaciteit afstemmen op marktvraag
2. Installaties vol belasten
3. Producten met hoge toegevoegde waarde
+ marktaandeel verhogen

Betekenis voor BD Noord?

1. Capaciteitsvermindering Luik en Florange
2. Gent, Atlantique en Bremen vol belast

3. Verbeteren productmix, investeringen in UHSS...

/3/ België is voor ArcelorMittal een fiscaal paradijs

ArcelorMittal is helemaal niet van plan uit België te vertrekken. Als is het maar omdat België een melkkoe is voor Mister Mittal. Het staalbedrijf maakte, volgens de meest recente cijfers, in 2012 netto 345 miljoen euro winst, waarop het slechts 2,5 miljoen euro belastingen moest betalen. Met dank aan de regering Di Rupo. Een belastingspercentage van 0,73 procent. Voor Mister Mittal is België een fiscaal paradijs. Hij zou wel gek zijn om hier te vertrekken. De Gentse vestiging is een kip met gouden eieren.

/4/ ArcelorMittal investeerde onlangs nog in Gent

Dat ArcelorMittal van plan zou zijn om uit Gent te vertrekken is een loos dreigement. De Gentse vestiging is voor ArcelorMittal cruciaal. Nog een bewijs: nog maar onlangs heeft ArcelorMittal twee nieuwe havenkranen besteld, een investering van 13,3 miljoen euro. De kranen worden in 2015 en 2016 geleverd. Het staalbedrijf wil zich daarmee voorbereiden op de nieuwe zeesluis in Terneuzen, die tegen 2020 klaar is, en waardoor ook grotere schepen, van het Capesize-type, aan de kaaien van ArcelorMittal zullen kunnen aanmeren. Zou Mister Mittal investeren in die kranen als hij overweegt om uit Gent te vertrekken?

/5/ ArcelorMittal wil de hoge winstmarges nog vergroten

De arbeiders van ArcelorMittal hebben groot gelijk. De looneisen zijn peanuts vergeleken met de fors gestegen productiviteit en de hoge winstmarges op de Gentse staalproducten. Laat ons ernstig zijn. De directie steunt zich op de loonstop die door de regering Di Rupo is opgelegd om géén brutoloonverhoging buiten de index toe te staan. Tegelijk wil de directie de voorwaarden voor brugpensioenen verstrengen en de patronale bijleg verminderen. Daartegenover vragen de vakbonden een hogere premie, en dus de volledige invulling van CAO90, plus de verlenging van de huidige brugpensioenregeling, met behoud van de volledige bijleg (85 procent van het loon). Dat zijn zeer bescheiden eisen. Wie beweert dat dit de toekomst van het bedrijf in gevaar brengt, die dwaalt.

De échte reden dat ArcelorMittal weigert om in te gaan op de nochtans zeer bescheiden looneisen van de arbeiders is simpel: de winstmarges vergroten door nog maar eens extra kosten besparen. In plaats van 1,1 miljard dollar besparingen, zoals in 2013, wil Mittal immers 2 miljard dollar kosten besparen in 2014. En 3 miljard in 2015. Dat heeft Lakshmi Mittal op 10 maart bekend gemaakt aan de aandeelhouders. Dat is de reden waarom de directie van ArcelorMittal van geen wijken wil weten. Daarom moeten de arbeiders een nul-cao slikken. Omdat de aandeelhouders morren. Vroeger, voor de crisis, kregen ze 1,5 dollar per aandeel dividend uitgekeerd, nu is dat maar 20 dollarcent meer. Dat is nog altijd veel geld: in mei krijgen de aandeelhouders in totaal 400 miljoen dollar aan dividenden uitgekeerd! Maar wie veel krijgt, wil de volgende keer nog méér. Met hoge loonkosten, een verzwakte staalmarkt, of een mogelijke sluiting van de Gentse vestiging, heeft de halsstarrige houding van ArcelorMittal niets te maken, wel met een onverzadigbare honger naar maximale winst.